

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1097

23.03.2024 (135)

Michael Kühnen

A doua revoluție Volumul I: Credință și luptă

Partea 10

Este o ipocrizie atunci când democrații spun că în Germania de Vest există libertate de exprimare.

În acest context, un citat (din păcate, nu știu de cine) care caracterizează bine situația reală: "*În democrație, toată lumea are dreptul să se ridice în orice moment și să spună tot ceea ce gândește toată lumea*".

Dar oricine îndrăznește să gândească singur în acest sistem învață despre democrație, adică despre teroarea democratică a opiniei. Decretele radicale, interdicțiile profesionale și sistemul de informatori sunt martori ai fricii democraților față de propriul popor. Manfred Röder a fost împins în exil, Wolf Dieter Eckart a fost condamnat la o lungă perioadă de închisoare, eu însumi am fost arestat preventiv - libertatea de opinie Germania 1978!

Este o ipocrizie atunci când democrații spun că participarea populară la luarea deciziilor este posibilă prin intermediul partidelor. Deciziile au încetat de mult să mai fie luate în parlamente (au fost vreodată luate acolo?). Orientările de bază vin oricum de la Washington și de la Ierusalim, restul se decide în disputa bine muiată a grupurilor de interese. Marile monopoluri, corporațiile internaționale, sindicatul unic, internaționalele aurii și roșu palid (social-democrate) dețin cu adevărat frâiele-

le. Poporul nu mai apare deloc; a vorbi aici despre posibilitățile sale de participare este absurd și ridicol. Sarcina partidelor este doar aceea de a distra atenția poporului de la raporturile reale de putere, adică de a juca teatru și, de altfel, de a prinde eventualele tendințe de nemulțumire a protestatarilor față de grupurile lor de dreapta și de stânga (vezi SPD în cazul APO și CDU-CSU în cazul NPD).

Oamenii simt intuitiv că sunt duși de nas. Acest lucru este evident în dezamăgirea tot mai mare față de partide și în proporția tot mai mare de proteste și de neparticipare la vot. Dar "suprimarea ușoară" funcționează prea bine: 10-15 % ar fi dispuși să voteze pentru un partid național de dreapta, 6-8 % pentru un partid ecologist, aproximativ 10 % pentru un partid fiscal, dar când vine momentul, prevalează teama că un astfel de grup nu va reuși până la urmă, iar această resemnare duce la faptul că până acum nu a fost posibilă formarea unei opoziții reale. Mai puțin de 2% din populație este organizată în partidul de stat "democratic", ceea ce este mai puțin, atât ca procent cât și ca număr, decât numărul membrilor NSDAP încă din 1945 - trăiască democrația, "domnia poporului"!

Este o ipocrizie atunci când democrații spun că nu există deținuți politici în RFG. La mai mult de treizeci de ani de la sfârșitul războiului, Partidul Național-Socialist al Muncitorilor Germani este încă interzis, propaganda pentru partid, afișarea svasticii, salutul german și posesia de materiale de propagandă nazistă se pedepsește cu închisoare de până la trei ani (alineatul 86 din StGB). În plus, există paragraful Judenschutzparagraph (paragraful 130 sau 131 StGB), care pedepsește cu până la cinci ani orice reflecție critică asupra rolului evreilor internaționali. (Uneori este suficient să se afirme că nu au fost gazați șase milioane de evrei, sau că evreii au prea multă putere, ceea ce este însă imediat dovedit în mod convingător de către instanțele de judecată). Cum altfel îi putem numi pe tovarășii care încalcă aceste paragrafe din cauza convingerilor lor politice și care ajung la închisoare pentru asta? Ei sunt prizonieri de conștiință, prizonieri politici ai democrațiilor!

Acestea sunt doar câteva exemple ale lipsei de caracter, ale minciunii acestui sistem. Lista ar putea fi continuată la nesfârșit, trebuie doar să examinăm aplicarea drepturilor fundamentale criticilor germani ai sistemului, național-socialiștii, de la libertatea de opinie la libertatea de întrunire, de la interzicerea persecuției din cauza unei opinii politice la inviolabilitatea domiciliului, și ne dăm seama: democrația există doar pentru democrați, sau așa cum spun ei înșiși:

"Nu există libertate pentru dușmanii libertății."

Iar ceea ce înseamnă libertate este stabilit în mod liber de către cei care dețin puterea. Dar, în sine, acesta este un argument perfect acceptabil:

Fiecare stat are dreptul și, dacă se ia în serios, chiar datoria de a-și apăra existența.

Și noi suntem dușmani ai statului, dușmani ai acestui stat! Noi urâm acest sistem și vrem să-l răsturnăm! Apoi ei ne spun:

"Ați tolera o opoziție? V-ați pus adversarii politici în lagăre".

Și acest lucru este, de asemenea, corect:

În concepția noastră despre un stat al poporului, însă, nu există dușmani ai statului, pentru că oricine este de bunăvoință va avea posibilitatea de a munci și de a lucra pentru poporul său, chiar dacă nu ne aparține din punct de vedere politic. Există atunci doar dușmani ai poporului, pe care îi vom combate fără încetare pentru că vor să submineze unitatea națională a poporului nostru, de care avem atâta nevoie. Așadar, aceste argumente sunt aparent valabile în sine, dar are voie o democrație să vorbească astfel?

"Sistemul liberal-capitalist" trebuie să decidă, în cele din urmă, ce vrea să fie: un mecanism de impunere a voinței majorității, adică democrația - guvernarea poporului, sau un stat cu o viziune liberalistă asupra lumii care ar menține un sistem de puncte de program ideologic (OUG), în cele din urmă tot împotriva voinței poporului.

Adică, fie sistemul liberal-capitalist le oferă adversarilor săi - inclusiv nouă - posibilitatea de a-l învinge cu propriile arme, cu mijloace democratice, așa cum a reușit deja o dată în 1933! Dacă democrației ar permite acest lucru, ar fi consecvenți și cinstiți. Dacă ei chiar credeau că OUG este atât de bună și solidă, ar trebui să poată face față faptului că oamenii trebuie să aleagă între alternative radicale, altfel nu au de unde alege.

Sau se decid pentru suprimarea opoziției, pentru "democrația militantă și combativă", pentru Weltanschauungsstaat liberalist. Atunci, oponenții acestui sistem, adică noi, luptătorii pentru libertate din Germania, știm care este poziția noastră și ne dăm seama că, în cele din urmă, sistemul liberal-capitalist de la Bonn, spre deosebire de Republica de la Weimar, nu poate fi eliminat decât prin revoluție.

Ce decizie vor lua democrații depinde de ei. Cu toate acestea, ca germani cu coloană vertebrală, ne așteptăm la onestitate și consecvență, chiar și din partea adversarilor și dușmanilor noștri ideologici. Dar acestea nu se regăsesc în sistemul de la Bonn, pentru că, deși oficial încă mai vorbesc despre statul liber de drept, bazat pe principiul lui Voltaire: *"Detest fiecare cuvânt pe care îl rostește (adversarul politic), dar pentru dreptul său de a-l rosti sunt gata să mor oricând"*, în realitate,

democrației au optat de mult timp pentru a doua alternativă:

Să nu le dea oamenilor posibilitatea de a alege între cele trei sisteme ideologice ale timpului nostru, între comunism, capitalism liberal și național-socialism. Astfel, capitalismul liberal se dovedește a fi un sistem de ipocrizie organizată și la asta m-am referit când am vorbit despre democrați ca fiind cele mai dezgustătoare creaturi care au condus vreodată o națiune. De aceea îi respectăm pe bolșevici, care sunt niște luptători care știu ce vor - chiar dacă ne luptăm cu ei cu înverșunare. Dar pentru democrați, cu instinctul moral sănătos al tinereții, nu simțim decât un singur lucru - dispreț!

Când ne întâlnim cu comuniștii, oțelul se întâlnește cu oțelul; când ne întâlnim cu susținătorii sistemului liberal-capitalist, nu vedem decât noroi dezgustător. În acest context, un cuvânt despre utilizarea violenței, strategia vârcolacului, lupta armată subterană.

Din aceasta din urmă reiese clar că sistemul liberal-capitalist pare la fel de hotărât ca și comuniștii să-și asigure propria supraviețuire împotriva voinței poporului. Doar că mijloacele sunt diferite:

Democrații se dovedesc a fi mai inteligenți și mai vicleni - ei distrag atenția oamenilor cu spectacolul "jocului liber al forțelor politice", îi anesteziază cu prosperitate și consumism și practică suprimarea blândă și discretă a opoziției politice. Așadar, nu există nicio diferență morală între lupta pentru libertate în Est și în Vest. Național-socialismul în lupta împotriva capitalismului și comunismului!

Nimeni, având în vedere dictatura din zona de est, nu se va gândi să ne ceară să ne organizăm deschis acolo, pentru a participa la alegerile pentru Camera Poporului. Nimeni nu se miră că național-socialiștii se adună în clandestinitate și nu exclud complet rezistența armată. Același lucru este valabil și în zonele vestice ale patriei noastre ocupate.

REZISTENȚA ARMATĂ ÎMPOTRIVA DEMOCRAȚIEI ESTE DE ASEMENEA JUSTIFICATĂ DIN PUNCT DE VEDERE MORAL DACĂ NU ESTE ÎNDREPTATĂ ÎMPOTRIVA UNOR OAMENI NEVINOVAȚI! Cred că acest lucru este clar din ceea ce am spus. Dar:

JUSTIFICAT DIN PUNCT DE VEDERE MORAL NU ÎNSEAMNĂ IMPERATIV DIN PUNCT DE VEDERE TACTIC!

Resping cu strictețe vârcolaciul, lupta armată pentru libertate din partea drepte, în RFG, în actuala fază istorică! Nu ne aflăm într-o situație revoluționară! Poporul nu este nici măcar puțin conștient de mecanismele de opresiune soft, nu ar avea nici

cea mai mică înțelegere pentru vârcolac în acest moment.

Susținătorii rezistenței armate spun că, în cazul unei reluări a luptei militare pentru libertate, adică, din punct de vedere tehnic și al dreptului internațional, o încălcare a capitulării și a acordurilor de armistițiu din 8 mai 1945, sistemul liberal-capitalist ar fi forțat să renunțe la masca democratică și să se arate în adevărata sa înfățișare, ca agent victorios al puterilor victorioase împotriva propriului popor - **Acest lucru este corect.**

Dar o astfel de strategie ne supraestimează forțele proprii. Mișcarea germană pentru libertate ar fi secătuită de sânge în încercarea de a organiza lupta militară împotriva regimului de ocupație. Ar fi o luptă fără speranță și inutilă, în care cei mai buni ar fi sacrificați fără sens. Poate că situația ar putea fi diferită pentru noi dacă anarhiștii și comuniștii nu ar fi construit la rândul lor o gherilă, Frațiunea Armatei Roșii (RAF).

De ani de zile, RAF duce o luptă armată împotriva aparatului opresiv al sistemului capitalist liberal. Regret sincer victimele nevinovate ale acțiunilor teroriste de tip RAF, dar nu-mi voi ascunde "bucuria secretă" față de această luptă între dușmanii noștri înverșunați, comuniștii și democrații. Marii mahări tremură, democrații se încolăcesc în spatele sârmei ghimpate și a mitralierelor, în timp ce Adolf Hitler a fost capabil să treacă printre mulțimile care aplaudau într-o mașină deschisă. Diferența dintre o democrație și un stat popular nu poate fi simbolizată mai clar!

Atâta timp cât există RAF și nu există o situație revoluționară în Germania, vârcolacul este inutil și chiar dăunător. Desigur, activiștii naționali pot fi pregătiți militar în grupuri sportive militare pentru o confruntare finală care, la urma urmei, nu este în întregime exclusă, dar în acest moment nu trebuie să existe o luptă armată pentru libertate din partea drepte.

Nu vă lăsați amărâți de teroare, sistemul nu așteaptă decât o astfel de greșeală din partea noastră pentru a găsi o pârgie pentru zdrobirea totală a mișcării. Cred cu tărie că noi, ca și liderul, vom găsi o cale legală viabilă pentru a ajunge la putere. Consecințele și concluziile revoluției eșuate din 9 noiembrie 1923 sunt încă valabile. Viitorul ne aparține! Haideți să depășim tentația de a accelera în mod artificial cursul istoriei. Tot ceea ce este cu adevărat mareț trebuie să se maturizeze pentru a deveni puternic. Timpul nostru nu a sosit încă.

În afară de ipocrizie, vedem în materialismul dezlănțuit, fără limite, cea de-a doua bază de viață a sistemului liberal-capitalist. Acest lucru poate fi văzut în stilul de viață somptuos și în coruptibilitatea nelimitată a politicienilor democrații care, asemenea unor paraziți, trăiesc nu pentru, ci de pe urma poporului lor. Ca niște porci la troacă, ei se fac comozi, reducând pensiile, crescând impozitele și

dublându-și dietele, fără a uita să se lase plătiți de marea industrie, de puterile supranaționale sau de sindicatele unitare, votând cum trebuie.

Aceștia văd rar plenul Bundestagului, circumscripția lor electorală aproape niciodată, cu excepția momentelor în care se apropie din nou perioada alegerilor, dar la recepții sau în călătorii de studiu costisitoare îi întâlnești întotdeauna într-un costum discret, cu Crucea Federală a Meritului și bune maniere, figuri de referință ale unei lumi ideale, burgheze. Derapajele și scandalurile lor sunt, de obicei, în mod deliberat suprimate de presa sistemului. Dar, cu toate acestea, marea masă a populației manifestă un instinct remarcabil de corect față de ei: Oamenii nu au avut niciodată o părere deosebit de bună despre acești "reprezentanți" ai lor.

Cât de puțin drept au acești parlamentari să se numească "reprezentanți ai poporului". Cine dintre ei mai are un contact real cu poporul? "Unde sunt muncitorii, micii oameni, care ar trebui să fie reprezentați?" Vedeți funcționari în parlament, funcționari publici și reprezentanți ai industriei, dar cine reprezintă poporul? Oamenii stau în fața ecranelor de televiziune și se miră!

Există cu siguranță persoane de bună credință în aceste rânduri. Există democrați idealiști care, ca toți idealiștii, se bucură de respectul nostru, chiar dacă nu suntem de acord cu ei și ne luptăm cu ei; și există, de asemenea, oameni printre ei care și-au dat seama că lucrurile nu mai pot continua așa. Mă gândesc, de exemplu, la Herbert Gruhl, un membru al Bundestagului, care și-a pus cariera în pericol și a trecut de la CDU la mișcarea Verzilor în 1978. Dar sunt doar câțiva dintre ei. Au prevalat paraziții care se pot aștepta la o viață bună datorită muncii sau ne-muncii unui politician profesionist și tehnocrații eficienți și discreți care execută instrucțiunile unor puteri în mare parte anonime și acționează în numele lor ca și cum ar modela viitorul politic al țării noastre.

Dar știi cu siguranță două lucruri, noii stăpâni ai anului 1945:

Democrația a fost impusă poporului german de două ori, de către învingători, după războaie pierdute. Poporul nu a fost niciodată întrebat dacă își dorește cu adevărat această formă de stat și de economie. Legea fundamentală nu a fost aprobată nici de un parlament ales în mod liber, cu participarea tuturor partidelor, nici de un referendum. Interzicerea NSDAP și a tuturor subdiviziunilor sale a fost pur și simplu preluată din regulamentele de ocupație ale aliaților în codul penal al noii republici. Poporul nu apare deloc în regimul de ocupație de la Bonn:

Niciun vot asupra Constituției, niciun referendum sau plebiscit, nicio alegere liberă a șefului statului, ci interzicerea partidelor, finanțarea partidului democratic de stat prin intermediul banilor de impozit, interzicerea NS și pragul de 5%.

Nu există democrați în Germania, cu excepția stratului subțire al celor de la putere și al beneficiarilor direcți. Ei știu foarte bine acest lucru. Dar poporul german a fost întotdeauna ascultător față de autoritate și refractar la revoluție, iar atâta timp cât germanii se pot bucura de o viață privată relativ lipsită de griji și nicio situație disperată nu împinge masele largi la revoltă, doar minoritățile sunt îngrijorate de viitorul poporului nostru. Stabilitatea sistemului liberal-capitalist nu se bazează pe consimțământul poporului, ci pe satisfacția acestuia cu privire la condițiile sale de viață private.

Nu este meritul sistemului capitalist liberal faptul că aceste condiții de viață sunt încă suportabile pentru majoritatea germanilor astăzi, la începutul unei crize globale, ci este rezultatul diligenței exemplare și al eficienței tenace a poporului german, care și-a creat bogăția din nimic și care este pe bună dreptate mândru de ceea ce a realizat.

Dar este și meritul statului național-socialist care a făcut din muncitori parteneri, cetățeni egali. A stabilit obligația socială a proprietății și a trezit astfel sentimentul comunității naționale. Sistemul liberal-capitalist își datorează stabilitatea demonizării ideii național-socialiste, aplicând în același timp metodele național-socialiste.

Atâta timp cât democrații respectă aceste două puncte, sistemul va continua să existe, în detrimentul poporului german. Pentru a putea să își bazeze existența regimului lor doar pe cele două principii menționate, democrații au trebuit să educe poporul în materialismul cras. Toate idealurile trebuiau să fie ridiculizate și corupte în timp, toate valorile trebuiau să se limiteze cu grijă la evenimente de sărbătoare. Poporul trebuia să fie inspirat doar pentru apartament, mașină, televizor, frigider și mașină de spălat, apoi pentru apartamentul temporar, a doua mașină, al doilea televizor, al doilea congelator și bucătărie automată, apoi pentru alimentația în masă, consumismul și lumea ideală a publicității după modelul american, apoi pentru seriale de televiziune plictisitoare, practici sexuale deviate și decădere culturală haotică în literatură, teatru și artele creative. Dar toate acestea cu un singur scop: să îi **pună pe oameni într-o stare de intoxicare, să îi distragă de la realitate.**

De la sfârșitul reconstrucției, adică din anii 1960, cei mai capabili oameni din Europa trăiesc într-o lume de vis teribil de frumoasă, într-o decadentă indusă în mod artificial, care afectează sănătatea spirituală, mentală și fizică a corpului nostru național. Numai în acest fel, reeducatorii au reușit pe termen lung să ardă din creierul germanilor ideea național-socialismului, a unei ființe germane separate între Est și Vest, între comunism și capitalism, să o facă docilă și să o exploateze confortabil.

A fost posibil să se suprimă ideea de libertate germană și să se forțeze adânc în

subconștient, dar acolo doarme și va modela din nou Germania atunci când bula de vis, deja mult prea extinsă, se va sparge într-o zi cu o explozie puternică și oamenii, dezamăgiți pentru prima dată după zeci de ani, vor vedea din nou lumea reală și legile sale nemiloase. Chiar și faptul că democrații reaplică vechile măsuri național-socialiste nu poate salva sistemul liberal-capitalist pe termen lung; de fapt, se dovedește a fi dăunător, deoarece și aici se procedează exclusiv conform principiilor materialiste. Rezultatul seamănă cu cel al unui transplant de inimă efectuat de un profan în medicină pe baza unui manual științific.

Iată câteva exemple:

Cel de-al Treilea Reich i-a educat pe germani să fie o comunitate a poporului, în conștiința clară că o persoană își poate iubi patria doar dacă aceasta o tratează în mod egal și o respectă la fel de mult ca pe orice alt membru al poporului. În acest fel, statul național-socialist al poporului a reușit să depășească frontul clasei muncitoare împotriva statului și, pentru prima dată, muncitorul s-a simțit membru cu drepturi depline al poporului, cu toate drepturile și îndatoririle sale. Chiar și astăzi, sistemul capitalist liberal se bazează pe această educație a muncitorului de către național-socialism. Există puține greve în Germania, iar muncitorii sunt încă pregătiți să facă sacrificii în interesul întregului.

Cel de-al Treilea Reich le-a arătat clar germanilor că economia îi privește pe toți, că întreaga națiune are de suferit atunci când un sector al economiei merge deosebit de prost, că cererile excesive ale unei părți sunt dezastruoase pentru întregul popor. Astăzi, acest lucru se numește parteneriat social, deoarece termenul Volksgemeinschaft nu mai este la modă.

Prin intermediul Frontului German al Muncii, cel de-al Treilea Reich a creat o instituție în care statul, angajatorii și angajații căutau împreună soluții pentru o organizare umană a lumii muncii și, de asemenea, planificau împreună dezvoltarea ulterioară a economiei naționale.

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFRWAHOLOANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seit lang Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Tschingelwelt. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf glnzender Ebene!

Idiosyncrasy von Nazionismus, Vererbung, Vererbung und Vererbung haben nicht zugeht, die Karte der gendern des neuen hoch geliebten Führer Adolf Hitler zu entzick.

Alle Nationalsozialisten sind ungerade arbeiterliche Völker- und Rassengemeinschaften, die sich nicht an die Regeln der Erhaltung unserer weisen Völker.

Die Bewegung ist eine starke geworden, aber die Größe des hochgeliebten Führer Adolf Hitler ist heute noch nicht größer als in der Vergangenheit.

Die vorwiegend gegen die alten Führer, den Führer - gegen alle weissen Völker (V) - zu kämpfen, keine Mittel und Eisenbahnen, Luftschiffbau und Raumforschung.

Die "Hitler" oder "Hitler" als im Wahlkampf oder im Brautwerbung, als ein Propagandamittel, welcher oder auf einem Schicksal, andere Art, keine Nationalsozialisten hat seine Pflicht!

Hitler!
Gerhard Lisch

Buletinul de ştiri NS
www.nsdapao.org
#1005 18.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Raportul de faţă
Interviu cu Molly
Partea a treia

NNS: Proiectele tale actuale sunt, evident, legate de filozofie şi artă.

Vă rugăm să descrieţi opinia dumneavoastră cu privire la impactul acestor subiecte în politică.

Molly: Ei bine, încerc să mă actualizez galeria foto, dar în principal m-am concentrat pe Adolf Hitler și Armata omenirii (www.mourningthetruth.com/truth.htm). Am ajuns la 21 de pagini acum și mai am atât de multe de făcut. Studiorea celui de-al Doilea Război Mondial este un câmp minat absoțat de informații. Cauți informații despre un lucru și găsești alte două lucruri de cercetat. Te simți un pic ca și cum ai fi un arheolog, săpând prin trecut îngropat. Un trecut pe care Ei ar prefera să nu fie scos la lumina. Putem mulțumi din nou

the NEW ORDER
Number 17 (137) Founded 1978 April 26, 2012 (135)

The Fight Goes On !

Ninety years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countermeasures and racial kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are now White immigration, culture distortion, and race-mixing.

Whether "Hitler" or "Hitler", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hitler!
Gerhard Lisch

NSDAP/AO este cel mai mare furnizor Lumea propagandei național-socialiste!

Reviste tipărite și online în multe limbi
Sute de cărți în aproape o duzină de limbi
Peste 100 de site-uri web în zeci de limbi

SS Defender against Bolshevism by Reichführer SS Heinrich Himmler FOR DANEMARK! MOD BOLSEVISMEN! Translated from the SS Original	The Poisonous Mushroom by Julius Streicher, Reich Minister of Propaganda Translated from the Third Reich Original <i>Der Giftpilz</i>	Hitler in Italy Hitlerik Reflektionen HITLER in ITALIEN by Heinrich Himmler English / German / Deutsch / English	SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family	The Sins of High Finance Theodor Fritsch	Luftwaffe War Art Die Luftwaffe im BOD English - German / Deutsch - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!